

дарованіи бл҃гими ѡбогатѣ, слава вѣчною тебѣ исходитаи-
ствовавши, преподобне о҃че іѡнфе, вѣсѣстне .

Свѣтлостію нравств твоихъ , и о҃бразы бл҃годати прѣбне
о҃че іѡнфе, подобенѣ пожилъ єси: тѣмже благопріистѣпенъ
ты всѣмъ былъ єси, всебл҃женне досточудне. **Бѣгородиченъ:**

Оумерщвленіе плодомъ мнѣ єва принесе, ты же жизнь
рождаши въпостанѣнію пречѣтаа, а҃вѣ исправила єси . тѣмже
зовемъ ти: слава силѣ твоєй . **Инъ . ірмосъ:**

Оудивися твоѣмъ разумъ ѡ менѣ, оуслышавшъ преславаа велѣніа смотре-
ніа твоєѡ, оукрѣпился же возлюбленіемъ твоєѡ сходяніа: ты бо
моєа нищеты не ѡвергася єси .

Икоже древле іѡнфѣ прекрасномъ завидѣша братіа, совѣтъ
лѣкавъ оумыслиша: такъ и на тѣа преподобне іѡнфе,
совѣтоваша лѣкавое оумышленіе. ты же любовію ко хр҃тѣ
вперасемъ, ихъ негодованіа въ ничтоже вѣннѣвъ, непрестан-
но молиа ѡ насъ гдѣ .

Изшелъ єси прѣбне, ѡ идѣже прѣжде началствѣа, хр҃тѣ
црю неномъ молиа и пречѣтѣи бѣѣ, шестѣа на мѣсто,
бгомъ тебѣ показанное, и тамъ пѣстыню населяеши,
хр҃та ради: въ нейже зарю свѣтлѣ оузрѣти подобилася єси
бл҃годати дх҃овнаа, бл҃женне іѡнфе .

Преподобне о҃че, оуподобилася єси іѡнфѣ прекрасномъ: не
покорился бо єси сладострастію, и сѣлѡ тѣилася єси ѡ
цѣломъдріи, мысленнаго змѣа побѣдилъ єси, и соннаго
житіа не брегъ єси, изъ темницы тѣла изшелъ єси,
и царь не єгѣпта, но страстей былъ єси, и добродѣтели
пшеницѣ собралъ єси: єже ны чада твоа питаеши. **Бо:**

Пречистаа бѣе, всѣмъ тѣа хр҃тіане твѣрдѣю зацѣитницѣ,
и искорѣю помощницѣ, и въ вѣдахъ избавленіе . тѣмже
молимъ тѣа: испроси намъ оу хр҃та множествѣ согрѣшеній
прощеніе, и вѣчныа мѣки избавленіе .